

اندوه دل نگفتم ala yek az hazzaran

تزریقات و پانسمان به هر نام و عنوان باید با اجازه وزارت بهداری و اخذ پروانه مخصوص باشد. و در ماده ۲ این مقررات چنین آمده است: امور فنی موسسات مصرح در ماده فوق باید به وسیله کسانی که به نام مسؤول فنی معرفی شده، انجام گیرد و همچین کسانی که زیر نظر مسؤولین مزبور خدمت می‌نمایند، باید واجد صلاحیت فنی و پروانه رسمی بوده و قبلاً به وزارت بهداری معرفی شده باشند. تعویض و تغییر مسؤولین فنی نیز باید با اطلاع وزارت بهداری باشد. در سال ۱۳۶۷، بار دیگر در این مورد تاکید گردید و در سال ۱۳۸۲، تفسیری بر آن افزوده شد که طبق آن هر شعبه مرکز پخش، یک موسسه محسوب می‌گردید و در نتیجه، هر کدام باید یک مسؤول فنی داشته باشند. البته، چون این تفسیر مورد قبول شرکت‌های توزیعی نبود، تا سال ۱۳۸۶، زیر بار آن نرفتند ولی پس از آن، معاونت غذا و داروی وزارت بهداشت با توافق شرکت‌های توزیعی، به مسؤولان فنی منطقه‌ای رضایت داد. به عبارت دیگر، هر چند شعبه، زیر نظر یک مسؤول فنی قرار می‌گیرد.

در حدود ۱۴ سال است که مسؤول فنی شرکت‌های پخش می‌باشم و احتمالاً، یکی از قدیمی ترین افراد در این زمینه هستم. در این مدت، به تدریج این اندیشه در ذهنم رخنه کرده که عنوان "مسؤول فنی" به "نقاشی قهوه خانه‌ای" بیشتر شبیه است. در مورد این نقاشی، برخی نامهای "نقاشی خیالی" "خیال‌گری" یا "خیال‌نگاری" را برای آن مناسب‌تر می‌دانند، زیرا اساس کار نقاشان در این رشتہ، نقاشی کردن به صورت خیالی است اما شاید این پرسش به ذهنتان متیاب‌گردد که چرا این نوع نقاشی؟ احتمالاً در ادامه این مقاله شما نیز با بنده هم رای می‌شوید.

* * *

بر اساس ماده (۱) مقررات امور پزشکی، دارویی مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۲۹ خرداد سال ۱۳۳۴، ایجاد هر نوع مؤسسه پزشکی نظیر بیمارستان‌ها، زایشگاه، تیمارستان، آسایشگاه آزمایشگاه، پلی کلینیک، موسسات فیزیوتراپی و الکتروفیزیوتراپی، هیدروترالپی، لابراتوار کارخانه‌های داروسازی، داروخانه، درمانگاه، بخش

با ایشان تماس گرفته بود و پس از بررسی مشخص شده بود که داروی مورد بازخوانی توسط همان شرکت توزیع گردیده و مدیرعامل نامه ارسالی را برای ایشان نفرستاده بود!!! در این گونه موارد چه کسی باید پاسخ‌گو باشد؟ و چه کسی باید پذیرای مسایلی چون به دادگاه رفتن، در کنار مجرمان ایستادن، تقبل حبس و محکومیت‌های گناه‌گون مانند زندان یا در بهترین حالت زندان تعليقی باشد؟ پاسخ مشخص است، مسؤول فنی.

۲- در شرح وظایف مسؤولان فنی آمده که در صورت عدم رعایت آیین‌نامه‌ها، ضوابط، ... توسط شرکت‌های توزیعی دارو، مسؤول فنی باید عدم رعایت آن‌ها را به معاونت داروی سازمان غذا و دارو و یا دانشگاه‌های محل فعالیت به صورت کتبی اعلام نماید. حدود سال ۸۳ مسؤول فنی یکی از شرکت‌های تولیدی، به خاطر مشکلاتی که آزمایشگاه وجود آن‌ها را تایید کرده بود، از امضای برگ آزادسازی یک دارو خودداری ورزید و مدیرعامل تصمیم به تعویض مسؤول فنی گرفته بود. علی رغم مخالفت کمیته فنی و نظارت اداره کل امور دارو آن زمان و برخی مسؤولان فنی مانند اینجانب، مدیر کل وقت اداره نظارت بر امور دارو و مواد مخدور فرمودند که مدیرعامل حق دارد مدیری را که انتخاب کرده عزل کند و مدیرعامل آن شرکت تولیدی توanst

یکی از بهترین مسؤولان فنی را کنار بگذارد! به راستی اگر اعتقاد داریم که مسؤولان فنی مدیری از یک شرکت توزیعی یا تولیدکننده می‌باشند و حق نصب و عزل آن‌ها با مدیران عامل آن شرکت‌ها است، چگونه توقع داریم که این مدیر، علیه شرکت و مدیرعامل آن نامه‌ای برای

شرح وظایف مسؤولان فنی از سال ۱۳۳۴ تا کنون چه بوده است؟ به قول مولانا "می‌یافت نشود، گشته‌ایم ما!" طی ده سال اخیر نیز، شرح وظایفی دست و پا شکسته و پر از ابهام تدوین گردیده که راه را برای هر گونه تفسیر باز می‌گذارد. به مسؤولان فنی گفته می‌شود که اهمیت شما تا بدان حد است که یک شرکت پخش با مدیر عامل و مسؤول فنی آن مشخص می‌شود! لطفاً به دلایل اهمیت این گروه توجه فرمایید:

۱- مسؤول فنی نظارت بر اجرای کلیه آیین‌نامه‌ها، ضوابط، بخش‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های صادره از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در رابطه با شرکت‌های توزیع دارو را بر عهده دارد. اما آیا این آیین‌نامه‌ها، ضوابط و ... برای چه کسی ارسال می‌گردد؟ جواب آن روشن است، مدیران محترم عامل و یک مسؤول فنی چگونه باید بر چیزی که نمی‌داند نظارت داشته باشد؟! البته که مسؤولان فنی باید علم غیب داشته باشند!!! چگونه است که نامه‌های دیگر بخش‌های نظارتی برای خودشان ارسال می‌گردد اما نامه‌های مربوط به شرکت‌های توزیع دارو برای نظارت شونده فرستاده می‌شود؟ در یک بررسی چند ماهه که بنده با کمک برخی همکاران خود در شرکت‌های توزیعی دیگر انجام دادیم، در حدود ۳۸ درصد نامه‌های مربوط به مسؤول فنی به دست وی می‌رسد! البته، این میزان نسبت به مطالعه مادر سال ۱۳۸۱، ۱۵ درصد افزایش نشان می‌دهد ولی بیانگر آن است که هنوز کمتر از ۵۰ درصد نامه‌ها به دست مسؤول فنی نمی‌رسد! مسؤول فنی یکی از شرکت‌های توزیعی بیان می‌کرد که مدیر یک شعبه برای یک مورد بازخوانی (Recall)

بیشتری نسبت به مسؤول فنی شرکت پخش دارد. در سازمان غذا و دارو برای ارزیابی و نظارت بر کارخانجات، کمیته فنی و نظارت وجود دارد که با تمام کاستی‌هایش یک واحد تخصصی نظارتی می‌باشد و کارشناسان با کفایتی - چه از لحاظ علمی و چه از لحاظ تجربه - دارد اما نظارت در بخش‌های توزیعی بر عهده امور داروخانه‌ها و دانشگاه علوم پزشکی ذی ربط می‌باشد. به عبارت دیگر، نگاه به شرکت‌های توزیعی در حد یک داروخانه بزرگ است. به راستی، اگر شما هم با همین چند نکته به اهمیت مسؤولان فنی بی‌خبر نداشته باشد، همراه شوید که در این نقش خیالی مسؤول فنی، هم چون نقاشی‌های قهقهه‌خانه‌ای، اندازه، تناسب و معیارهای طبیعی به هم می‌ریزند؟ چنانچه فرصت مجال می‌داد، این نوشته هفتاد من کاغذ می‌شد ولی اجازه دهید از شرح بی‌نهایت بگذریم و به این بیندیشیم که اگر اعتقاد راسخ داریم تا دارو باید با کیفیت تولید یا وارد، توزیع و به دست مصرف‌کننده نهایی رسد. باید در این نقش خیالی تجدید نظر گردد. در حال حاضر مسؤولان فنی مانند نقاشی‌های قهقهه‌خانه‌ای تا آن جا که می‌توانند، دور از واقع‌گرایی هستند.

مسؤولان سازمان غذا و دارو باید یک بار برای همیشه تصمیم نهایی خود را در این زمینه بگیرند یا نقش خیالی مسؤول فنی را حذف کنند و از این همه تحقیر و توهین به دارو سازان شاغل در این شغل جلوگیری به عمل آورند یا در نقش، وظایف و اختیارات مسؤولان فنی تجدید نظر کنند. البته در این زمینه، مطالعات متعددی به عمل آمده و راهکارهای مناسبی هم وجود دارند.

دکتر مجتبی سرکندي

سازمان غذا و دارو بنویسد؟ نامه‌ای که ناگفته پیدا است عاقبت نویسنده آن چه می‌شود. باید با محیط کار خود خداحافظی کند و دریغ از ذره‌ای حمایت! البته، اخیراً نیز دستور داده‌اند که از تحويل گرفتن نامه‌هایی که با امضای مدیرعامل نیست، خودداری شود. بنابراین مسؤول فنی محترم، می‌تواند گزارش عدم رعایت را به مدیران عامل تحويل دهد تا بالصاق نامه‌ای گزارش مذکور جهت سازمان غذا و دارو ارسال شود!!! تجربه دیگر کشورها، توسعه یافته یا در حال توسعه، بیانگر آن است که این روش نمی‌تواند مفید و موثر باشد، همان‌گونه که تجربه خود ما نیز گواه این امر است.

۳- مسؤولیت اجرا و پی‌گیری روش‌های بهینه انبارداری و روش‌های بهینه توزیع بر عهده مسؤول فنی است. شاید مسؤولان فنی متعددی، به دلیل بی‌بهره بودن از قدرت اجرایی و وابستگی آن‌ها به مدیرعاملی که با وی کار می‌کنند، عبارتی چون "همین که هست!"، "انشا!.. بهتر می‌شود"، "فعلاً برای این جور کارها بودجه نداریم!" و ... را شنیده باشند. چگونه فردی که هیچ قدرت اجرایی ندارد می‌تواند پاسخ‌گویی مسؤولیت باشد. یکی از اصول مدیریت نوین بیانگر آن است که پاسخ‌گویی در قبال اختیار می‌باشد و متناسبانه، مسؤولان فنی هیچ‌گونه اختیاری ندارند.

مسؤولان فنی در حلقه شرکت توزیعی دارو شرکت‌های تامین‌کننده (تولیدکننده و واردکننده) داروخانه‌ها، دانشگاه‌های علوم پزشکی، سازمان غذا و دارو، قوه قضائیه، تعزیرات و ... محاصره شده‌اند و باید جوابگوی همگی باشند اما با چه توان اجرایی و چه قدرتی؟ به نظر می‌رسد که یک کارگاه ساده، قدرت